

HUISLITURGIE 10/5/2020

De opvoeding (Rik Wouters - 1912)

OPENINGSLIED

Onstilbare tonen,
zwijgende woorden
mogen hier klinken.
De mond die ze zingt,
het hart dat ontvangt –
zij gezegend.
Zoals een landschap
meer ruimte is
dan te zien is –
en zoenen meer zijn
dan de perfecte vorm
van de lippen,
zo roepen wij
uit wirwar tevoorschijn een weg,
een lichtgestalte
uit dromen en schaduw van dood.
Zo wordt van aarde tot hemel Gij
onze enige ware.

Muzikale ondersteuning 'Onstilbare tonen'

HUISLITURGIE 10/5/2020

OPENINGSGEBED naar Jesaja 66

Zoals een moeder zorgt
voor kinderen, haar toevertrouwd
en waarborgt dat zij leven:
Zo werk Jij -God van liefde-
En geen uur verflauwt jouw vuur
Niet meer verstomt het woord
dat jij ons hebt gegeven.
Het neemt ons bij de hand,
Dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.

Zo onbegaanbaar dwars die weg,
zo hoog, zo heet en droog.
Laat mij niet moeten gaan
Als Gij niet zélf nabij zijt.

Een waterval van licht,
van vreugde en gereede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
zo overkomt Gij mensen.

LOFLIED OP DE STERKE VROUW - Spreuken 31, 10-31

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?

Haar waarde gaat die van koralen ver te boven! Het hart van haar man vertrouwt op haar en het zal hem aan winst niet ontbreken. Zij brengt hem geluk, geen ongeluk, alle dagen van haar leven.

Zij zoekt zorgvuldig wol en linnen uit en doet ermee wat haar handen aangenaam vinden. Zij is als het schip van een koopman en haalt van verre haar voedsel. Zij staat op terwijl het nog nacht is en deelt leeftocht uit aan haar gezin en geeft haar dienstmaagden het deel dat hen toekomt. Zij slaat het oog op een akker en koopt die, van de vrucht van haar handen plant zij een wijngaard.

HUISLITURGIE 10/5/2020

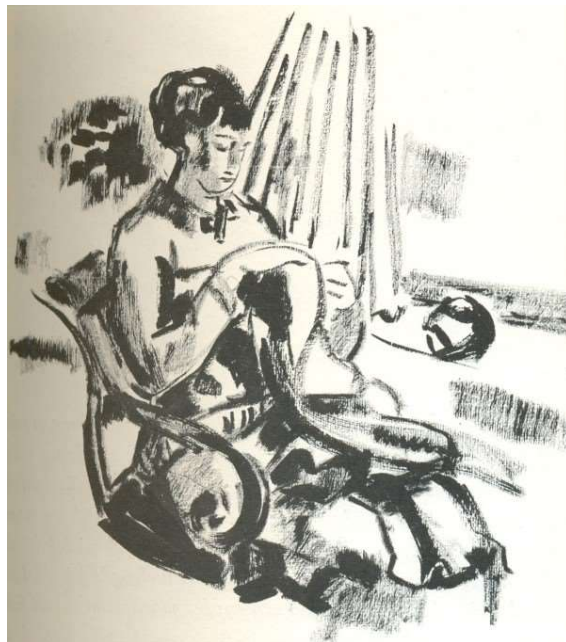
Zij omgordt haar lenden met kracht en maakt haar armen sterk. Zij merkt dat haar ondernemingen slagen: 's nachts gaat haar lamp niet uit. Zij strekt de handen uit naar het spinrokken en houdt de weefspoel in haar vingers.

Zij opent haar hand voor de behoeftige en strekt haar armen uit naar de misdeelde. Zij vreest voor haar gezin geen sneeuw, want heel haar gezin is in scharlaken gekleed. Zij vervaardigt dekens; Zij is in byssus en purper gekleed. Haar man is vermaard in de poorten, als hij daar zetelt met de oudsten van het land.

Zij vervaardigt linnen kleren en verkoopt ze; zij levert gordels aan de koopman. Kracht en luister zijn haar gewaad en zij ziet lachend de komende dag tegemoet. Zij opent haar mond en zij spreekt wijsheid; van haar tong komen lieflijke lessen.

Zij gaat de gangen van haar gezin na en eet haar brood niet in ledigheid. Haar zonen staan op en prijzen haar gelukkig, haar man staat op en roemt haar: 'Veel vrouwen hebben zich wakker gedragen, maar gij overtreft ze alle!'

Bevalligheid is bedrieglijk, schoonheid vluchtig, maar een vrouw die Jahwe vreest, moet geroemd worden. Bejubelt haar om de vrucht van haar handen en roemt haar in de poorten om haar werken.

De breiende vrouw (Rik Wouters – 1914)

HUISLITURGIE 10/5/2020

LEZING: Lc 2, 41-52

Zijn ouders reisden ieder jaar, bij gelegenheid van het paasfeest, naar Jeruzalem. En overeenkomstig het gebruik bij dit feest gingen zij opnieuw daarheen toen Hij twaalf jaar geworden was. Maar na afloop van die dagen bleef het kind Jezus, terwijl zij terugkeerden, in Jeruzalem achter, zonder dat zijn ouders het wisten.

In de mening dat Hij zich bij de karavaan bevond, gingen zij een dagreis ver en zochten Hem toen onder familieleden en bekenden. Omdat zij Hem niet vonden, keerden zij al zoekende naar Jeruzalem terug. Pas na drie dagen vonden zij Hem in de tempel, waar Hij te midden van de leraren zat, naar wie Hij luisterde en aan wie Hij vragen stelde. Allen die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn begrip en zijn antwoorden.

Toen zij Hem daar opmerkten, stonden zij verslagen. Zijn moeder zei tot Hem: 'Kind,

1 De breiende vrouw (Rik Wouters – 1914)

waarom hebt Ge ons dit aangedaan? Denk toch eens met wat een pijn uw vader en ik naar U hebben gezocht.' Maar Hij antwoordde: 'Wat hebt ge toch naar Mij gezocht? Wist ge dan niet, dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?' Zij begrepen echter niet wat Hij daarmee bedoelde.

Hij ging met hen mee naar Nazaret en was aan hen onderdanig. Zijn moeder bewaarde alles wat er gebeurd was in haar hart. En met de jaren nam Jezus toe in wijsheid en welgevalligheid bij God en de mensen.

OVERWEGING (Geert Delbeke)

Welke evangelietekst voor Moederdag? Na enig overleg kozen we het mooie verhaal over Jezus die in de tempel blijft plakken. Ik had eerst gesuggereerd om andere, harde tekst te nemen over “wie zijn dan m’n moeder en m’n broeders en m’n zusters?”; daarmee zouden we in de buurt komen van “uw kinderen zijn uw kinderen niet”, of “een verbond snijden”, het thema dat Patrick zo nauw aan het hart lag.

Maar het verhaal van Jezus lasen we nu plots anders. Dat kwam door de jonge merel in ons tuintje. Een “jong” dat nauwelijks uit het nest was en zonder schrik Annemie toeliet, terwijl mama en papa merels in alle staten op de tuinmuur ‘sloegen’ om het jong te waarschuwen. Maar dat liet zich rustig tot bijna op handafstand benaderen,

HUISLITURGIE 10/5/2020

omdat het 'wist' dat z'n ouders daar waren, op hen kon rekenen. Zo wist ook Jezus onuitgesproken dat zijn ouders nooit zonder hem zouden teruggaan naar Nazaret.

Het laatste zinnetje is ook zo mooi. Het herinnert aan het verhaal van de kleine Samuel. Zoiets werd al van hem gezegd: "Samuel groeide intussen verder op. Hij was zeer geliefd, zowel bij JHWH als bij de mensen." (1 Sam 2,26) En de Nieuwe Bijbelvertaling zegt in de marge dat dit de wijsheid is geworden van het volk van Maria en Jezus: "Mogen liefde en trouw je nooit verlaten, wind ze om je hals, schrijf ze in je hart. God en de mensen zullen je genegen zijn en je zult waardering ondervinden." (Spreuken 3-4)

Uit Spreuken komt ook de tekst waarmee deze virtuele viering begint. Dat lied is als genre ongewoon in het boek Spreuken, telkens twee of vier regels, of getspreuken, een boeiende verzameling wijsheid van Israël. Die verzameling wordt bekroond met een hymne. De sterke vrouw, schrijft de studie-uitgave van de NBV, is het prototype van de WIJZE vrouw! In de Bijbelse traditie is de Wijsheid vrouwelijk. En dus besluit het boek Spreuken met dit lied op de vrouw. Zo hoort het.

Vandaag vieren we, danken we de sterke vrouw. Iedereen van ons kent ze. Getrouwd of niet, dat maakt het niet uit – integendeel soms, des te meer moeder voor en van zovelen. Lees in het weekblad Tertio van deze week (p. 2-3) wat Annemie Luyten al twintig jaar in Antwerpen doet. Ik mocht haar indertijd leren kennen als animator van Welzijnszorg. Hoe doe je dat in een stad als Antwerpen? Daaruit groeide in 1993 'De Loodsen Trefpunt Solidariteit Pastoraal A'pen', later 'De overzet' voor alleenstaande vrouwen zonder papieren al dan niet met kinderen, en in 2017 'De Overstap' naar zelfstandig leven.

Een ander voorbeeld: de krant zette van de week de vrouwelijke regeringsleiders in de verf die het zoveel beter doen in deze coronacrisis. En ik denk aan een onlangs overleden zuster van Engelendale die in 1964, ze was toen 28, in Kongo missionarissen naast zich zag vermoord worden en zelf dagen en nachten aan een stuk moest vrezan dat "ze" zouden komen, en toch bleef zij daarna als een moeder in en buiten het ziekenhuis voor de mensen daar zorgen. Tenslotte, in hoeveel groepen, in hoeveel parochies zijn het niet de vrouwen die ervoor zorgen, vaak achter de schermen, dat het allemaal in orde komt?

De branding trotseren, lopen over de zee.

HUISLITURGIE 10/5/2020

LIED

Hij is een zwarte vlek in het donker
hij is een vochtige plek op de grond
hij is een windvlaag hij kan bewegen
draaien kruipen staan lopen rechtop.

Zwemmen en varen
lopen de branding in
lopen maar lopen
over de zee

Zaaïen en wachten, spinnen en naaien
vogels vangen in kooien, kan hij –
bomen rooien, vechten met reuzen
jagen en doden, dat kan een mens. (Refrein)

Huizen bouwen tegen de regen
hij kan ook spreken, hij heeft geluk –
zijn met velen, hij kan ook denken
enkel de dood bedacht hij niet. (Refrein)

Vindingrijk ijzeren zenuwen
alles hebben, dat kan een mens –
lachen, huilen, kanker genezen
enkel de dood geneest hij niet. (Refrein)

Hij kan verzinnen muizen en bergen
hij kan ook spelen, zien zien zien
bijten, zingen, hoogspringen, laagspringen
enkel de dood ontspringt hij niet. (Refrein)

HUISLITURGIE 10/5/2020

Tweemaal een en zijn met tweeën
harten ruilen (enkel de dood)
vliegen, vluchten, elkaar ontkomen
enkel de dood ontkomt hij niet. (Refrein)

Nooit en eenmaal toch en ooit nog
zijn met tweeën tegen de nacht –
even even de nacht ontkomen
zijn met allen tegen de dood. (Refrein 3x)

Muzikale ondersteuning 'Zwemmen en varen'

ONZE VADER

Ik droomde U van jongsaf aan
mijn vader die mij draagt en kent.
Ik was nog niet gebaard in pijn,
Gij hield uw handen om mij heen.
Waar zijt Gij, nu ik oud en wijs
niet weet hoe ik mij houden moet?

Dit heb ik over U gedacht:
zoals een man zijn kinderen draagt,
hen op zijn schouders tilt, en zingt,
en weet dat zij ontroostbaar zijn,
zo draagt Gij mij en zingt mij toe
en stemt mijn ziel af op geluk

en laat mij vallen in de dood –
hoe zou ik weten wie Gij zijt.

Muzikale ondersteuning 'Ik droomde U'

HUISLITURGIE 10/5/2020

VREDESWENS

Open uw hart
en bid met mij
en vrede
zij met u allen.

(te herhalen zolang je er deugd aan hebt 😊)

Muzikale ondersteuning 'Open uw hart'

VOORBEDEN

Dat wij volstromen met levensadem
en schreeuwen eindelijk geboren.
(en lachen...)
(en weten...)

Muzikale ondersteuning 'Dat wij volstromen'

HUISLITURGIE 10/5/2020

POEZIE: MOEDER

Zijzelf was als de zee, maar zonder stormen.
Even blootshoofds en met een brede voet.

Rijzend en dalend op haar vloed,
als kleine vogels op haar schoot gezeten,
konden wij lange tijd haarzelf vergeten,
rustend en rondziend en behoed.

Haar stem was donker en wat hees
als schoven schelpjes langs elkander,
haar hand was warm en stroef als zand.

En altijd droeg zij om haar bruine hals
dezelfde ketting met een ronde maansteen,
waar in een neevlig blauw een kleine gele maan scheen.

Voorgoed doordrongen door haar kalm geruis
waren wij steeds op reis en altijd thuis.

Maria Vasalis

HUISLITURGIE 10/5/2020

SLOTGEBED: PSALM 150 (ZEER VRIJ)

Eeuwige hier nu
die ons adem geeft.
Gezegend Gij.

Om leven dat doorgaat
Om dagen van morgen
God ondenkbaar
Boven alle machten van de wereld.

Gij God alleen
op violen, gitaren, toetsen,
harpen, saxofonen, fluiten.

En mét stemmen -God, wat missen we die stemmen!-
schorre, klare, hoge, lage...
En op de bandoneon.

Eeuwige hier nu
die ons adem geeft.
Gezegend Gij.

HUISLITURGIE 10/5/2020

SLOTIED

Gij levende eerste en laatste
moeder vader God onspreekbaar
boven onze woorden uit:
zegen uw mensen
die hier nu zijn
en al uw mensen
waar ook ter wereld
doe lichten over ons uw Aangezicht
en geef ons vrede.

Muzikale ondersteuning 'Gij levende eerste en laatste'

EEN TOAST

We heffen het glas... op alle moeders: fysiek aanwezig ; slechts achter plexiglas ;
vanuit de tuin te bezoeken.... En ook op alle moeders in uw 'hemel zonder grenzen'...

Detail van het beeld 'Huiselijke zorgen' (Rik Wouters – 1913 – Middelheimpark Antwerpen)

HUISLITURGIE 10/5/2020

De drie afbeeldingen komen uit het boek "Rik Wouters" van Roger Avermaete, uitg. Bij Arcade, 1966, tweede uitgave

Met dank aan

- Sabine Vanquaethem, Annemie Schreel en Geert Delbeke voor tekst, overweging en liedkeuze
- Lieve Boone voor het aanleveren van de muzikale ondersteuning en de liedteksten
- Patrick Delanoeye voor de website

Het ga je goed... en tot volgende week!